

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. VI. Itaque cum mortis momentum aduenerit, hoc age vt benè, id est
laetè siue libenter moriaris. Exponitur per quos actus id sit agendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

potuit? audi Chrysoſtomum. *Sed fortasse inquis, vitam viuis mutasset suam. At non illum rapuisset Deus, si vitam esset mutaturus.* Et ne Chrysoſtomum hæc temerè dixisse arbitreris, en vt *Ibidem.* sibi constet, alio loco idem tractans argumentum, *Et si, inquit, peccator quidem abiit, peccata repressa sunt, nec si Deus pœnitentiam acturum sciuisset, ante pœnitentiam eum rapuisset.* En quam constanter & dilucidè idem asseueret. Quæ quidem omnia de concursu ordinario gratiarum intelligenda existimo.

37. Collige tandem mentem animosque quisquis es, neque de momento quod Pater in suâ potestate posuit sis sollicitus, sed vitæ momentum hoc, quod in tuâ manu est seriò compone. Bonam mortem vis, benè nunc age & bonam facies. *Tu quidem, vt rectè Seneca mortem, vt nunquam timeas, semper cogita.* Sed mortem dum cogitas, naturæ finem cogita, non supplicium. Superuacaneus est timor ille sollicitus, imo & vehementer noxius; nam præsentis vitæ vsum & dulcedinem eripit, neque ad futuram mortem, fausta vt sit, quidquam magnopere confert. Agamus itaque quod agendum est; benè viuamus dum viuimus, rectè morituri dum erit moriendum.

§. VI.

Cum mortis momentum aduenerit, hoc age, vt bene, hoc est, lætus moriaris. Actus, quos excitare debent morituri, exponuntur.

38. **I**Taque cùm iam ad vitæ terminum peruentum fuerit, tum verò summo animi impetu adnitendum est, vt vltimum articulum bene claudas: vt quodcumque in ante actâ vitâ peccatum est viuendo malè; corrigas moriendo benè. Benè autem mori, nihil est aliud quàm libenter mori. reliqua enim quæ suscipienda sunt Sacramenta cum deuotione suscipere, est bene se ad mortem præparare. Benè autem ad mortem se componere, non id quidem adhuc est bene mori; istud enim est bene viuere, cum mors propinqua est, aut tum cùm moriendum est. Benè autem mori esse censeo, libenter, lætè, & gratanter ex hâc vitâ discedere. Sic post longam nauigationem lætus est viator, cum portum

Quid sit bene mori.

rum conspicit; lætior cùm tenet: nec inuitus è naui extrahitur; exit spontè suâ, gratisque naui Gubernatori actis, & socijs magnâ humanitate valedicens, patrios lares gaudens subit, mirisque incedit imò & diffluit lætitijs.

In mortis articulo agēda Deo gratia pro vite vsq; eiusque Diuinâ Pro-ni-lentia.

Hoc tum præcipuè agendum est, Auditores, cùm non tam vitæ, quàm molestissimæ nauigationis finem tenemus: ad portū appulsa est naui. Quid impallesimus, vbi patria est præ oculis? Exeamus profecto ex hoc corpore; è naui in portum descendimus. Totaque cum tam feliciter instituta sit nauigatio, certè primum illudque præcipuum, quod à nobis requiritur, est, vt ingentes planè gratias agamus Sapientissimo illi naui nostræ Directori Deo; primò quidem, quod naui huius, corporis inquam vsū, mare mundi enauigaturis tam liberaliter concefferit: deinde quod tantâ curâ, sapientiâ, & studio, totam vitæ nostræ feriem ita sit complexus, vt eam tandem ad finem vsque, & quidem felicissimum perduxerit.

39.

Excitet se anima, vt libenter excedat ex hoc corpore.

Tum verò ad te ipsum mentem reflectens, Eia, inquires, quid stamus? quin exilimus in optatam tam diu patriam? Egredendum est Anima; vita iam peracta est, laboribus finis imponitur; & amodo iam dicit spiritus vt requiescas à laboribus tuis. Scena peracta est, actum est fatis; à theatro discedendum est. Rectè Seneca: *Quomodo fabula, sic vita: non quamdiu, sed quam bene acta sit, refert. Nihil ad rem pertinet quo loco desinas; quocumque voles desine: tantum bonam clausulam impone.* Impones autem si discedas volens; velis verò, quia totius fabulæ aut vitæ auctor Deus ita statuit.

40.

Apo. 14.

Sen ep. 77. in fine.

Eosq; a suis quâ potest inuicissimè eliciat.

Itane statuit? hunc ergo finiendæ vitæ articulum mihi designauit Deus? ita sit; ita volo vt sit; nec verò volo inuitus. Personam quam mihi Deus imposuerat in hoc vitæ theatro, peregi. Itaque vestes scenicas deponamus; *cupio sanè dissolui & esse cum Christo.* Sentio vires labant, ingruit mors; discedimus tandem Anima, deponendum est corpus; sed vestis tantum fuit. Itaque vt rectè Chrysoströmus *tantâ facilitate corpus exuamus, quantâ vestimentum*: ad somnum componimur, idcirco denudamur. Vale interim infirma caro; vale incommoda quamuis, charissima nihilominus laborum nauigationisque peractæ socia: in sepulchrum, id est, in patriam domum inferenda es, non tamen à me: prorsus deferenda: illic quiesce donec optatissima dies aderit,

41.

Ad Phil. 3.

Chrysostr. hom. 67. ad pop.

Cum viuâ sp. resurrexerit onus sui corporis;

rit, quã in felicissima, nunquamque dissoluenda redituri sumus oscula & amplexus. Tu quidem in puluere dormies, nostra autem conuersatio in cælis erit. Verùm id tibi fit solatio: *inde etiam Salvatore[m] expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. tum verò simul cum Domino erimus.* Vale itaque corpus, sed non æternum; Deus ita statuit, Deo parendum est.

Ad Phil. 3

42.

Et vos quoque, quotquot hic adstatis, nauigationis meæ socij & commilitones pij, saluere iubeo; non ab eo à vobis, sed præcedo. portum teneo, congratulamini felici. Vos porrò quem instituistis tenete cursum, & breui salua erunt omnia. Aliudne est quod à me requiritis ò magnæ vitæ mortisque Arbitrer? Præstosum, & mori paratus & viuere. Viximus, moriendum est. Itaque corpus depono; ad somnum compono oculos. In manus tuas commendo, quem reddo spiritum. Tu repetis, ego do. Nihil ampliùs à me requiritur; itaque inclinato capite, *In pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.*

Et sic ab eo
volens dis-
cedat.

Psal. 4.

